

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

EVANGHELIA ZILEI MARCU II, 1-12

EVANGHELIA ZILEI IOAN X, 9-16

- 1) Și intrînd iarăși în Capernaum, după cîteva zile s-a auzit că este în casă.
- 2) Și îndată s-au adunat mulți, încît nu mai era loc, nici înaintea ușii, și le grăia lor cuvîntul.
- 3) Și au venit la El, aducînd un slăbănog, pe care-l purtau patru inși.
- 4) Și neputînd ei, din pricina mulțimii, să se apropie de El, au desfăcut acoperișul casei unde era Iisus și prin spărtură, au lăsat în jos patul în care zăcea slăbănogul.
- 5) Și văzînd Iisus credința lor, i-a zis slăbănogului: "Fiule, iertate îți sînt păcatele!"
- 6) Și erau acolo unii dintre cărturari, care sedeau și cugetau în inimile lor:
- 7) Pentru ce vorbește Acesta astfel? El hulște. Cine poate să ierte păcatele, fără numai unul Dumnezeu?
- 8) Și îndată cunoscînd Iisus, cu duhul Lui, că așa cugetau ei în sine, le-a zis lor: De ce cugetați acestea în inimile voastre?
- 9) Ce este mai ușor a zice slăbănogului: Iertate îți sînt păcatele, sau a zice: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă?
- 10) Dar, ca să știți că putere are Fiul Omului a ierta păcatele pe pămînt, a zis slăbănogului:
- 11) Zic ție: Scoală-te, ia-ți patul tău și mergi la casa ta.
- 12) Și s-a sculat îndată și, luîndu-și patul, a ieșit înaintea tuturor, încît erau toți uimiți și slăveau pe Dumnezeu, zicînd: Asemenea lucruri n-am văzut niciodată.

- 9) Eu sînt ușa: de va intra cineva prin Mine, se va mîntui; și va intra și va ieși și pășune va afla.
- 10) Furul nu vine decît ca să fure și să junghie și să piardă. Eu am venit ca viață să aibă și din belșug să aibă.
- 11) Eu sînt păstorul cel bun. Păstorul cel bun își pune sufletul pentru oile sale.
- 12) Iar cel plătit și cel care nu este păstor, și ale cărui oi nu sînt ale lui, vede lupul venind și lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le risipește.
- 13) Dar cel plătit fuge, pentru că este plătit și nu are grijă de oi.
- 14) Eu sînt păstorul cel bun și cunosc pe ale Mele și ale Mele Mă cunosc pe Mine.
- 15) Precum Mă cunoaște Tatăl și Eu cunosc pe Tatăl. Și sufletul Îmi pun pentru oi.
- 16) Am și alte oi, care sînt din staulul acesta. Și pe acelea trebuie să le aduc, și vor auzi glasul Meu și va fi o turmă și un păstor.

FAPTELE APOSTOLILOR

Evrei I,10-14; II, 1-3

10) Și : "Întru început Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat și cerurile sînt lucrul mîinilor Tale;

11) Ele vor pieri, dar Tu rămîi, și toate ca o haină se vor învechi;

12) Și ca pe un veșmînt le vei strînge și ca o haină vor fi schimbate .Dar Tu același ești și anii Tăi nu se vor sfîrși "

13) Și căruia dintre îngeri a zis Dumnezeu vreodată "Șezi de-a dreapta Mea pînă cînd voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale " ?

14) Îngerii oare nu sînt toți duhuri slujitoare, trimise ca să slujească, pentru cei ce vor fi moștenitorii mîntuirii?

II,1-3

1) Pentru aceea se cuvine ca noi să luăm aminte cu atît mai mult la cele auzite, ca nu cumva să ne pierdem

2) Căci, dac a s-a adeverit cuvîntul grăit prin îngeri și orice călcare de porunc  și orice neascultare și-a primit dreapta răsplătire,

3) Cum vom scăpa noi, dac a vom fi ne-p s tori la astfel de m ntuire care, lu nd ob r șie din propovăduirea Domnului, ne-a fost adeverit  de cei ce au ascultat-o .

RUGĂCIUNEA SF NTULUI EFREM SIRUL

Doamne și St p nului vieții mele, duhul tr nd viei, al grijii de multe, al iubirii de st p nie și al gr irii în deșert nu mi-l da mie (o metanie).

Iar duhul curăției, al g ndului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale (o metanie).

Aș , Doamne,  mp rate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu os ndesc pe fratele meu, că binecuv ntat ești în vecii vecilor.Amin.(o metanie)

Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului(o  chin ciune).

Dumnezeule, cur tește-mă pe mine păcătosul (o  chin ciune).

Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, m ntuiește-mă (o  chin ciune).

Fără de n m r am greșit, Doamne, iartă-mă (o  chin ciune).

PENTRU POST

Sf.Efrem Sirul

Iubește sărăcia întru Hristos, ca să te  mbog tești dincolo de dumnezeirea Lui. Iubește postul, cel prea bun;lucrul cel cinstit,și lui Dumnezeu plăcut. Postul este căruță către cer. Postul naște prooroci și pe puitorii de lege  i  nțelepțește. Postul este bun păzitor al sufletului, întemeiere a trupului. Postul este arma vitejilor, p timatorilor iscusitor. Postul gonește ispitele, este împreună locuitor, al trezirii al întregii înțelepciuni ziditor.Postul în războaie este vitejie. Postul a stins puterea focului. Postul a astupat gurile leilor. Postul trimite rugăciunea la cer. Postul este maică a sănătății. Postul este pov tuitor al tinereții, b tr nilor împodobire,împreună bun călător cu cei călători. Celui ce postește trupul  i este vrednic de cucernicie, și sufletul cinstit.Postul pe Lazăr în sânurile lui Avraam l-a odihnit. Deci și noi să-l iubim; ca și pe noi s nul lui Avraam să ne primească. Să fugim de desfătare, și de beția cea pricinuitoare de mult r s, și maica curviei. Beția nu-L primește pe Domnul. Beția îl gonește pe Duhul Sf nt. Postul este bună așezare a cetății, a t rgului bună pătimire. Postul este pacea caselor.Postul este păzitor și dătător de feciorie.Postul este calea pocăinței. Postul este ziditor al lacrimilor. Postul nu iubește lumea, nici cele din lume. Deci să nu ne supărăm postind; că * ngerii sunt aceia care în fiecare biserică   scriu pe cei ce postesc*.Postul pomenire de r u nu primește; că cei ce își îngrămădesc neazuri și pomeniri de r u, măcar deși par că se roagă, sau că postesc, însă asemenea sunt cu cei ce scot apă și o toarnă în vas găurit. Nu primește Domnul rugăciunea celui ce are pomenire de r u asupra fratelui său. Căruia se cuvine slava, și st p nirea în vecii vecilor. Amin.

Lumină lină

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc celui Sf nt și Fericit, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, v z nd lumină cea de seară, lăudăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sf ntul Duh, Dumnezeu; vrednic ești în toată vremea a fi lăudat de glasuri Cuvioase, Fiul Lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta lumea Te slăvește.

Exegeză la Evanghelia zilei

Pericopa evanghelică ne prezintă vindecarea unui slăbănog de către Domnul nostru Iisus Hristos. Localitatea în care se face minunea este Capernaum. Acestui bolnav nu i se precizează vârsta, avea oameni care-l îngrijeau, care-l purtau, care l-a adus la Iisus, spre deosebire de alt bolnav care a fost vindecat de Mântuitor la scaldătoarea Vitezda și care era lipsit de ajutoare.

“Și văzînd Iisus credința lor, i-a zis slăbănogului :” Fiule, iertate îți sînt păcatele tale !” Domnul Hristos nu cere totdeauna credință de la cei bolnavi ; de pildă nu cere credință de la cei nebuni sau de la cei care și-au pierdut conștiința din pricina unei boli .Acum credea și bolnavul ; că dacă nu credea n-ar fi lăsat să fie coborât de pe acoperiș .Așadar pentru că bolnavul și-a arătat atîta credință, și-a arătat și Hristos puterea lui, iertându-i cu toată autoritatea păcatele și arătînd prin aceasta că este de aceeași cinste cu Părintele Său. Mântuitorul n-a vindecat mai întîi trupul, care se vedea bolnav, ci a vindecat mai întîi sufletul, ceea ce nu se vedea, iertându-i păcatele. Prin iertarea păcatelor a mîntuit sufletul slăbănogului.

Iudeii, chinuți de răutate, voind să-L învinuiască, au făcut, chiar fără voia lor, să strălucească mai mult minunea.” **Pentru ce vorbește Acesta astfel? El hulește. Cine poate să ierte păcatele, fără numai unul Dumnezeu ?** “ .Ce le-a răspuns Iisus? A respins oare bănuiala lor? Nu .După ce dușmanii Lui au spus că nimeni nu poate ierta păcatele decît numai Dumnezeu, Hristos a zis : **“Dar, ca să știți că putere are Fiul Omului a ierta păcatele pe pămînt, a zis slăbănogului : Zic ție : Scoală-te, ia-ți patul tău și mergi la casa ta .”**

Domnul Hristos mai dă o dovadă că este Dumnezeu și de aceeași cinste cu Tatăl. Iudeii spuneau că numai Dumnezeu are puterea de a dezlega păcatele ;Domnul Hristos însă nu numai că dezleagă păcatele, dar chiar înainte de aceasta, arată că are și o altă putere, pe care numai Dumnezeu o are, aceea de a da la lumină gândurilor ascunse ale oamenilor .Evanghelistul Marcu precizează că : **“unii dintre cărturari, care ședeau și cugetau în inimile lor :Pentru ce vorbește Acesta astfel? El hulește. Cine poate să ierte păcatele, fără numai unul Dumnezeu ?Și îndată cunoscînd Iisus, cu duhul Lui, că așa cugetau ei în sine, le-a zis lor : De ce cugetați acestea în inimile voastre ?”**

Sfînta Scriptură ne arată că numai Dumnezeu cunoaște gîndurile oamenilor.Domnul Hristos pentru a arăta că este Dumnezeu și egal cu Tatăl, descoperă și face cunoscute gîndurile cărturarilor, că ei se temeau de mulțime și nu îndrăzneau să-și dea pe față părerea lor .Domnul Hristos însă le-o descoperă și o face cunoscută, dar se arată îndurător față de răutatea lor, că le spune doar atît : **“ De ce cugetați acestea în inimile voastre ?”**

Domnul Hristos vrea ca oamenii să-L creadă că este egal cu Tatăl . **“Dar, ca să știți că putere are Fiul Omului a ierta păcatele pe pămînt, a zis slăbănogului : Zic ție : Scoală-te, ia-ți patul tău și mergi la casa ta .”**

Iată, prin această minune,Domnul Hristos, arată că este Creator și al sufletului și al trupului. Vindecă și boala sufletului și boala trupului ; iar prin vindecarea celui ce se vede, adică a trupului, face cunoscută și vindecarea celui ce nu se vede, adică a sufletului .

BOLILE SUFLETEȘTI ALE FAMILIEI CREȘTINE DE ASTĂZI

(urmare dim numărul trecut)

Ce păcat fac creștinii care adună averi în familie mai mult decît le trebuie ?

Creștinii robiți de lăcomie și de iubirea de argint, care se îmbogățesc din furt, din averi străine și din minciună, și adună bani, îmbrăcăminte și hrană mai mult decît au nevoie, cumpărîndu-și case și mașini luxoase, aceia nu mai cred în Dumnezeu, căci se închină materiei. Ei nu merg nici la biserică, că nu au timp; nu fac nici milostenie, că sunt zgîrciți; nu nasc nici copii mulți, nu ajută pe cei din nevoi, fiindcă sînt răi și nemilostivi. Unii ca aceștia nu se pot mîntui, căci nu iubesc nici pe Dumnezeu, nici pe aproapele. Mîntuirea lor este pocăința și milostenia.

Cum se pot mîntui lacomii, zgîrciții și bogații iubitori de averi ?

Aceștia se pot mîntui numai prin milostenie și prin căință. Adică prin împărțirea averilor de prisos la săraci, prin spovedanie cu lacrimi și prin întoarcerea lor spre Hristos.

Care sînt urmările lăcomiei, zgîrceniei și iubirii de averi ?

“Lăcomia strică omenia”, spune poporul. În casa unde stăpînește demonul lăcomiei, al zgîrceniei și

al iubirii de averi, acolo nu este darul lui Dumnezeu, căci săracul și orfanul sînt izgoniți de la ei. De aceea, în casele lacomilor este permanent ceartă, neînțelegere, ură, răzbunare și uitare de Dumnezeu, păcate care duc sufletele la piezare. Însă dacă cei robiți de aceste patimi se întorc la pocăință, sînt primiți și iertați, căci Dumnezeu *nu voiește moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu.*

Dacă cineva moare nepocăit și cu multe averi, are nădejde de mîntuire ?

Nu, căci nu a avut grijă de sufletul său, închinîndu-se averilor, iar nu lui Dumnezeu. Cel ce moare într-o stare ca aceasta este asemenea celui ce se sinucide și numai Biserica și mila lui Dumnezeu îl mai pot ușura.

Ce păcat fac părinții care nu-și cresc copiii în frica Domnului ?

Părinții care îșiucid copiii, prin lipsa totală de educație religioasă, lăsîndu-i robiți de patimile acestei lumi, vor da greu răspuns în fața dreptului Judecător, căci nu și-au făcut datoria de tată și de mamă pe deplin, pierzînd atît mîntuirea lor, cît și a copiilor lor.

Numai pocăința din toată inima, a părinților și a copiilor, îi pot salva de veșnica osîndă.

Cum trebuie să-și educe părinții pe copiii lor ?

Să le vorbească de mici despre Hristos, să fie modele vii pentru copii, să nu-i smintească prin viața lor, să-i ducă regulat la biserică. Apoi să-i deprindă cu spovedania, cu smerenia, cu cititul cărților sfinte, cu Sfînta Împărtășanie și cu toată fapta bună, iar la școală să-i supravegheze și să-i crească în permanentă frică de Dumnezeu.

Din ce cauză multe familii nu participă la sfintele slujbe și la viața Bisericii ?

Din cauza păcatelor care robesc astăzi familia creștină și a lipsei de educație religioasă, majoritatea credincioșilor noștri s-au îndepărtat de Biserică, de Sfintele Taine, și de rugăciune, iubind mai mult plăcerile, banii, luxul etc. La această ruptură dintre Biserică și masa credincioșilor contribuie mult și unii preoți fără vocație, care smintesc poporul lui Dumnezeu.

Ce trebuie să facă creștinii slabi în credință, ca să-și mîntuiască sufletul și să-și împace familia cu Dumnezeu ?

Să-și mărturisească din copilărie păcatele la un duhovnic iscusit, să facă un canon aspru, cu post, metanii și rugăciuni; să meargă regulat la biserică, să dea milostenie, să părăsească păcatele de moarte, să se împace cu toți, apoi să primească Trupul și Sângele lui Hristos cu lacrimi și să aibă nădejdea mîntuirii.

De ce renunță unele familii ortodoxe la dreapta credință și se duc la sectele neo-protestante ?

Renunță la Biserică Orodoxă numai cei care nu cunosc deloc sau foarte puțin Ortodoxia, care nu participă regulat la sfintele slujbe, care urmăresc avantaje materiale și care sînt nescultători și bolnavi de mîndrie, dorind să fie predicatori și povățuitori pentru suflete. Iar cei smeriți și ascultători, care se roagă și postesc, care sînt mereu prezenți la biserică, care se spovedesc și se împărtășesc regulat și cunosc bine frumusețea și adîncimea credinței ortodoxe, aceia niciodată nu se leapădă de crucea lui Hristos, nici nu părăsesc Biserică apostolică, nici nu caută daruri, cinste și avantaje materiale, nici nu se smintesc de Maica Domnului și de sfintele icoane. Toți aceștia rămîn statornici în Biserică și sînt gata să-și dea viața pentru dreapta credință în Hristos.

Fericiți sînt creștinii ortodocși care nu ascultă de slujitorii lui Antihrist din acest veac și rămîn statornici în Biserică, lîngă icoana și Crucea lui Hristos, lăudînd cu credință și smerenie pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfîntul Duh!

Ce se mai poate face pentru cei amăgiți de sectanți, dacă nu vor să revină la Biserică Ortodoxă ?

Singurul lucru care-i mai poate salva pe cei corupți de sectanți este să se facă rugăciuni pentru ei, cu lacrimi și post atît în familie, cît și pe la biserică și mănăstiri, ca să-i întoarcă Dumnezeu din nou la Ortodoxie, prin minune. Apoi să fie duși la cei mai vestiți duhovnici, ca prin cuvintele, prin harul și rugăciunea lor să revină la dreapta credință. Prin stăruința, rugăciunile, și credința rudelor și a preoților, Dumnezeu va face adevărate minuni cu cei amăgiți și îi va întoarce din nou în staulul Bisericii lui Hristos.

Ce trebuie să facă soțul (soția) a cărui soție și o parte din copii s-au dus la secte ?

(continuare în numărul viitor)

(fragment din "Călăuza ortodoxă în familie și societate" de arhimandrit Ioanichie Bălan, vol. II)